

Co bychom mohli udělat, aby vstup do mateřské školy nebyl pro dítě traumatem?

- Chodit s ním mezi děti, a to i tehdy, má - li sourozence.
- Nechat dítě na určitou dobu v péči jiného známého člověka, aby se pozvolně sociálně "utužovalo". Chodit s ním do nových prostředí, kde i my se musíme chovat podle jiných pravidel než doma.
- Zaměřit se na dovednosti sebeobsluhy s přirozenou a klidnou důsledností a oceněním i drobných výsledků - při jídle, oblékání a svlékání, hygieně, uklízení hraček apod.
- Rozvrhnout čas tak, abychom na dítě nemuseli spěchat, má - li věci udělat samo. Začít s činností dřív a vyvarovat se tak tlaku a spěchu spojeného s tím, že nakonec větší část uděláme za dítě a ještě se na ně budeme zlobit.
- Udělat si čas na každodenní společnou chvíli hry, nad knihou či dětským časopisem a podněcovat dítě ke slovnímu vyjadřování.
- Během dne využívat možností si s dítětem povídat. Ve volném tempu řeči mu dávat hodně prostoru, aby mluvilo, poslouchat ho, krátce komentovat co říká, aby vědělo, že mu rozumíme.
- Krátce a srozumitelně oceňovat, co se dítěti daří, povzbuzovat ho, když mu něco nejde, ale i jasně odmítnout nevhodné chování a vysvětlit proč.
- Vyvarovat se vyhrůžek typu „Počkej až budeš ve školce...!“ Dítě se bude školky bát už předem a působí to, jako bychom tím chtěli ze sebe setřást odpovědnost za to, co dítě dělá nebo naopak neumí udělat.
- Opatrně zacházet i s vychvalováním školky, „Jak tam bude všechno báječné!“ Držme se reality a mluvíme o tom, co asi všechno tam dítě bude moci dělat. Předjdeme vytvoření nereálných představ a následnému zklamání.
- Většinu z toho rodiče přirozeně dělají, ale půl roku před vstupem do mateřské školy bychom měli více přemýšlet vzhledem k individualitě dítěte a k tomu, co speciálně potřebuje. Pomůžete mu tak „nekomplikovat si život“ hned na začátku všech změn, které ho potkají.